

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/222/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712209213
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2712209213.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Evy Behranovej v právnej veci žalobcu: Patrik Osuský podnikajúci pod obchodným menom Patrik Osuský- Paint, s miestom podnikania Fučíkova 1189/30, 908 51 Holíč, IČO: 44 340 605, zastúpený advokátkou JUDr. Alenou Arbetovou, so sídlom Námestie sv. Martina 3A, 908 51 Holíč proti žalovanému: J. U., nar. XX.XX.XXXX, L. XX, XXX XX U., o zaplatenie sumy 1.056,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 1C/100/2013-66 zo dňa 25. februára 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 59,49 eura na účet právnej zástupkyne žalobcu do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku sumu 761,- eur s 0,02 % úrokom z omeškania denne od 02.10.2012 do zaplatenia. Súčasne uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 183,12 eur a iné trovy v sume 27,80 eur. Vo zvyšku návrh zamietol. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 631, § 633 ods. 1, § 634 ods. 1, 2, § 642 ods. 1, 2, § 652 ods. 1, 2, § 655 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Skutkovo vymedzil rozhodnutie dokazovaním vykonaným výsluchom účastníkov, výsluchom svedkyne, faktúrou, cenovými ponukami. Z takto vykonaného dokazovania zistil, že účastníci ústne uzavreli zmluvu o oprave a úprave vecí ako osobitný prípad zmluvy o dielo. Zmluva obsahovala podstatné náležitosti - vymedzenie opravy, ktorá spočívala v tom, že žalobca vykonal v byte žalovaného maľovanie a stierkovanie všetkých stien, okrem stropu v obývačke, miestností WC a kúpeľne,

- dohodu o odmene, keď sa žalovaný zaviazal, že zaplatí cenu za opravu vecí. Žalovaný tvrdil, že sa dohodol na vykonaní opravy so žalobcom nie ako s podnikateľom, ale ako s fyzickou osobou. Žalobca preto nebol oprávnený za vykonané práce vystaviť faktúru s vyčíslením DPH. Súd prvého stupňa sa s touto námietkou vysporiadal poukázaním na tú skutočnosť, že aby v danej veci zmluva o dielo podliehala obchodno-právnejmu režimu, museli by mať zmluvné strany postavenie podnikateľov. Zmluvné strany aj keď nejde o podnikateľov, sa môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah sa bude spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o dielo, dohoda si vyžaduje písomnú formu. Žalobca je živnostníkom, žalovaný je nepodnikateľ - fyzická osoba. Medzi účastníkmi nebolo písomne dohodnuté, že sa ich vzťah bude spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Výsluchom žalobcu mal súd prvého stupňa preukázané, že pôvodne dohodnutá cena bola bez DPH. Uzavrel preto, že predmetnú zmluvu uzavreli účastníci ako fyzické osoby - nepodnikatelia. Žalobca teda nemá právo na priznanie vyúčtovanej DPH. Účastníci uzavreli platne predmetnú zmluvu o oprave vecí s podstatnými náležitosťami. Predmet zmluvy bol vymedzený dohodnutým rozsahom vykonaných prác. Žalovaný nenamietal, že by bol dohodnutý iný rozsah prác, než uviedol žalobca. Žalobca práce vykonal a po reklamovaní väd, tieto odstránil. Žalovaný napriek tomu, že namietal neodstránenie nerovností, neuplatňoval u žalobcu žiadne právo zo zodpovednosti za vady. Vo vzťahu k zaplateniu ceny za opravu vecí súd prvého stupňa uzavrel, že medzi účastníkmi bolo dohodnuté, že vykonanie opravy žalobcom bude odplatné. V konaní nebolo jednoznačne preukázané, či bola dojednaná výška ceny, pretože tvrdenia účastníkov sa rozchádzali. Žalobca tvrdil, že bola dohodnutá cena 4 eurá/m² a k tomu skutočné náklady na materiál s poskytnutou zľavou 15%. Žalovaný tvrdil, že celková cena bola dohodnutá v sume 600,- eur, ktorú aj žalobcovi zaplatil. Každého z účastníkov sporového občianskeho súdneho konania zaťažuje povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (tzv. dôkazná povinnosť). Žalovaný na preukázanie pravdivosti svojho tvrdenia nepredložil súdu žiaden dôkaz, v časti tohto svojho tvrdenia neunesol dôkazné bremeno. Súd prvého stupňa tak uzavrel, že výška ceny nebola dojednaná zmluvou a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primeranú cenu. Žalovaný v konaní nenamietal vypočítanú plochu stien bytu, a preto mal súd prvého stupňa za to, že práce žalobcom boli vykonané na ploche 303 m² tak, ako je uvedené v predložennom písomnom zázname žalobcu. Pri výpočte ceny vykonanej opravy žalobcom v sume 1.361,- eur predstavovala cena za 1 m² cenu 4,49 eur. Pri vyhodnotení predložených cenových ponúk iných subjektov vykonávajúcich obdobné práce by predstavovala cena vykonaných prác sumu od 4,20 eur/m² do 5,- eur/m². Súd prvého stupňa dospel k záveru, že primeraná cena vykonanej opravy bola v sume 1.361,- eur, t.j. 4,49 eur/m² vrátane materiálu, keď cena materiálu predstavuje sumu 260,- eur po priznanej zľave 15% z celkovej sumy 305,62 eur. Žalobca sám potvrdil, že takáto zľava na cene materiálu bola medzi účastníkmi dohodnutá. Súd prvého stupňa od takto zistenej primeranej ceny odpočítal sumu zaplatenú žalovaným vo výške 600,- eur a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 761,- eur. Vo zvyšku návrh zamietol. Žalovaný je v omeškani s plnením peňažného dlhu odo dňa nasledujúceho po splatnosti uvedenej vo faktúre, keď iný termín splatnosti vyplatenia odmeny nebol preukázaný. Súd prvého stupňa preto priznal žalobcovi aj uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania. O náhrade trov konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), keď mali účastníci v konaní pomerný úspech. Žalobca mal úspech 72,06 % a žalovaný 27,94 %, čo predstavuje čistý úspech žalobcu 44,12 %. Súd prvého stupňa priznal náhradu trov konania ako trovy právneho zastúpenia vo výške 44,12 % zo sumy 415,04 eur v sume 183,12 eura a iné trovy titulom zaplateného súdneho poplatku zo sumy 63,- eur v sume 27,80 eura.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Odvolaním napadol výrok, ktorým mu súd prvého stupňa uložil povinnosť zaplatiť sumu 761,- eur s 0,02 % úrokom z omeškania denne od 02.10.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh zamietne. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že nesúhlasí s právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého výška ceny nebola dojednaná zmluvou. K dohode o cene diela prišlo v sume cca 600,- eur, ktorú stanovil žalobca. Jednalo sa o cenu určenú odhadom. Pevná cena nebola určená z dôvodu, že žalobca nevedel presne určiť množstvo materiálu, ktorý bude pri stierkovaní bytu použitý. Ak žalobca dodatočne zistil, že ním stanovená odhadovaná cena za dielo je nízka, mal na to žalovaného ako objednávateľa bez meškania písomne upozorniť a oznámiť mu novourčenú cenu. Keďže tak neurobil, rozdiel v cene mu nie je povinný zaplatiť. Žalovaný nemal možnosť odstúpiť od zmluvy, pretože o navýšenej cene sa dozvedel až po doručení faktúry. V spise je založená e - mailová komunikácia, ktorou preukázal, že ihneď po doručení faktúry na túto reagoval odmietavo. Nesúhlasí ani so záverom súdu prvého stupňa o rozsahu diela, ktoré mal žalobca vykonať. Pri uzatvorení ústnej zmluvy o dielo sa jasne dohodli len na vystierkovaní bytu, nie na vymaľovaní. Žalobca sa sám ponúkol, že byť vymaľuje a vymaľovanie bude v dohodnutej cene. Nikdy so žalobcom neodsúhlasil plochu stien, ktoré stierkoval. Súd prvého stupňa sa pri svojom rozhodovaní uspokojil len s tvrdením žalobcu, že ide o 303 m². Plochu stierkovaných stien nepovažoval za tak podstatnú, a preto ju nenamietal. Pri stanovení odmeny sa nedohadovali o odmene za 1 m² stierkovanej steny, ale za prácu ako celok. Na jednej strane súd prvého stupňa uznal, že so žalobcom sa na výkone práce dohodol ako s fyzickou osobou - nepodnikateľom, a nie ako so živnostníkom podnikateľom, na druhej strane pri stanovovaní primeranej

ceny akceptoval žalobcom predložené správy od podnikateľov. Ak súd prvého stupňa tvrdí, že platne uzatvorili zmluvu ako fyzické osoby, nepodnikatelia, a nedohodli si pritom odmenu, nemôže použiť pri stanovovaní primeranej ceny za vykonané práce správy od podnikateľov. Odvolateľ priložil k odvolaniu potvrdenia od remeselníkov, ktorí vykonávajú maliarske práce. Vyplýva z nich, že vystierkovanie bytu žalovaného v rozsahu, aký vykonal žalobca, by boli schopní vykonať za cenu cca 600,- eur v závislosti od množstva použitého materiálu. Nesúhlasí so spôsobom, akým súd vykonal dôkaz - predložené správy od podnikateľov, z ktorých potom odvodil primeranú cenu diela. Tieto správy od podnikateľov boli predložené žalobcom na pojednávaní krátko pred vynesením rozsudku, na pojednávaní neboli prečítané, takže ani nevie, akí podnikatelia tieto správy poskytli a či sú tieto správy hodnoverné. Na pojednávaní nemal možnosť vyjadriť sa k tomuto dôkazu a k obsahu týchto správ.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie žalovaného je plné jeho osobných názorov a záverov. Ani jeden z nich však nie je podložený právnym argumentom. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný sa počas celého pojednávania nevyjadroval, hoci ho k tomu súd vyzýval. Odmietal predložiť na potvrdenie svojich tvrdení dôkazy. Mal prístup k všetkým predkladaným dôkazom hoci v odvolaní namieta, že sa k nim vyjadriť nemohol. Žalovaný mohol využiť svoje právo, predtým ako súd prvého stupňa ukončil dokazovanie, mohol súdu navrhnúť svoje dôkazy. Na túto skutočnosť bol súdom riadne vyzvaný. Nič také neurobil. Žalobca uviedol, že časť potvrdení od podnikateľov predložil na pojednávaní konanom dňa 12.11.2013. Rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní dňa 25.02.2014, kde z jeho strany prišlo len k doplneniu správ. Prakticky nešlo o nové skutočnosti, nakoľko na nich uvádzaná cena sa nelíšila už od predložených správ. Žalovaný sa po dobu troch mesiacov k správam ani raz nevyjadril. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 25.02.2014 vyplýva, že po predložení správ o obvyklej cene nasledoval výsluch svedkyne a následne bol žalovaný upozornený na § 120 ods. 4 OSP. Súd prvého stupňa žalovanému správy okamžite po ich predložení poskytol. Čas na vyjadrenie nesúhlasu s predloženými listinnými dôkazmi žalovaný mal. Počas celého súdneho konania žalovaný nikdy nespochybňoval plochu, na ktorej sa dohodli, teda 303 m². Sám žalovaný uviedol, že prácu žalobca vykonal, nerozporoval jej rozsah (viď výsluch žalovaného na pojednávaní dňa 12.11.2013). Z uvedeného dôvodu súd postupoval v súlade s ustanovením § 120 ods. 3 OSP a osvojil si tvrdenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Rozporovanie týchto skutočností v odvolaní, hoci počas celého konania k žiadnemu rozporovaniu zo strany žalovaného neprišlo, je účelové. Žalovaný v odvolaní predložil tvrdenia a dohody od nepodnikateľov. Obe dohody sú písané rovnakým písmom a štýlom, teda ich evidentne pripravila jedna osoba. Týmto je spochybnená hodnovernosť takéhoto dôkazu. Potvrdenie od nepodnikateľa O., ktorý ukončil svoju činnosť k dňu 09.05.2000, by nemohlo zodpovedať súčasnosti, nakoľko 14 rokov po skončení podnikania nemôže mať vedomosť o obvyklých cenách za prácu alebo materiál. Nepodnikateľ X. dokonca nikdy živnosť ani nevykonával. Odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a súčasne zaviazal žalovaného na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 59,49 eur (51,45 eur - vyjadrenie sa k odvolaniu žalovaného a režijný paušál vo výške 8,04 eura).

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 zákona č.99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - Občianskeho súdneho poriadku - ďalej len OSP) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 201, 204 OSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 202 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v odvolaní napadnutej časti vecne správny. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z.).

Odvolací súd vo veci rozhodol podľa ustanovenia § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania tak, že rozsudok verejne vyhlásil, nakoľko vec bola ústne prejednaná pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejedná sa o konanie, v ktorom by súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejde ani o konanie vo veciach porušovania zásady rovnakého zaobchádzania a nariadenie pojednávania nevyžaduje ani dôležitý verejný záujem.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V preskúmvanej veci sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pričom konštatuje správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a za účelom vysporiadania sa s odvolacími námietkami žalovaného poukazuje na nasledovné skutočnosti:

Žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho predpokladu, že neprišlo k dohode o cene. Tvrdil, že k dohode o cene došlo, a to vo výške 600,- eur.

Odvolací súd predovšetkým uvádza, že súd prvého stupňa správne vyhodnotil právny vzťah medzi účastníkmi ako ústne uzavretú zmluvu o opravu veci v zmysle ustanovenia § 652 Občianskeho zákonníka. Po preskúmaní obsahu spisu, odvolací súd súhlasne so súdom prvého stupňa konštatuje, že v konaní nebolo jednoznačne a nad všetku pochybnosť preukázané, že účastníci sa dohodli na konkrétne určenej cene za vykonané dielo. Podľa žalobcu sa dohodli na cene 4,- eurá za meter štvorcový za stierkovanie (vrátane maľovania) plus skutočné náklady na materiál so zľavou 15 %. Podľa žalobcu suma 600,- eur predstavovala zálohu. Podľa žalovaného sa dohodli na cene 600,- eur za celú vykonanú prácu. Správne súd prvého stupňa vyhodnotil neunesenie dôkazného bremena účastníkmi, ktorí síce prezentovali svoje tvrdenia o dohode o cene, tieto však hodnoverným spôsobom nepreukázali. Vychádzal preto pri určení ceny z ustanovenia § 634 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak nie je výška ceny dojednaná zmluvou alebo ustanovená osobitnými predpismi, treba poskytnúť primeranú cenu. V súlade s ustálenou judikatúrou za primeranú cenu treba považovať cenu, ktorá sa v mieste a v čase uzavretia zmluvy obvykle poskytuje za obdobných podmienok za porovnateľné dielo. Z obsahu spisu - zápisnice z pojednávania zo dňa 12.11.2013 vyplynulo, že už na tomto pojednávaní žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu predložil súdu prvého stupňa cenovú ponuku podnikateľa (Q. X. - BalVan, Holíč) za penetrovanie a stierkovanie (1,20 eur/m² maľba biela s penetrovaním, 4,20 eura/m² stierkovanie), žalovaný sa k tejto skutočnosti nevyjadril. Na pojednávaní dňa 25.02.2014 právny zástupca žalobcu do súdneho spisu založil cenovú ponuku ďalšieho podnikateľa (C. R & T Trade, Holíč - 1,- euro/m² maľba, 5,- eur/m² stierkovanie Rimano). K založeniu uvedenej listiny prišlo na začiatku pojednávania, počas celého pojednávania sa žalovaný k založenej listine nevyjadril napriek tomu, že na vyjadrenie priestor mal, najneskôr v záverečnom prednese sa mohol k dokazovaniu- teda aj k predloženým listinám vyjadriť. Porovnaním uvedených cenových ponúk s cenou uvádzanou žalobcom súd prvého stupňa ustálil primeranú cenu. Žalovaný v priebehu konania nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by vyvrátil tvrdenia žalobcu o primeranej cene, resp. preukázal inú hodnotu primeranej ceny. K primeranosti ceny súd prvého stupňa vykonal dostačujúce dokazovanie, a to aj s poukazom na nečinnosť žalovaného, ktorý výslovne pred súdom prvého stupňa uviedol, že na preukázanie svojich tvrdení nenavrhuje vykonať žiadne dôkazy.

Súd prvého stupňa správne vyhodnotil aj omeškanie žalovaného s plnením dlhu, pričom na návrh žalobcu žalovanému uložil úrok z omeškania v nižšej sadze, ako umožňuje príslušná zákonná úprava (ku dňu omeškania bol úrok z omeškania v zmysle ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 8,75 % ročne). Správne rozhodol aj o trovách konania, keď zohľadnil mieru úspechu v konaní.

Súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil správne a vec posúdil správne aj po právnej stránke. Odvolacie námietky žalovaného sú nedôvodné.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, v dôsledku čoho mu v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 OSP v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 OSP vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca si náhradu trov odvolacieho konania riadne uplatnil prostredníctvom svojej právnej zástupkyne ako náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu v sume 51,45 eura + režijný paušál v sume 8,04 eura, teda spolu 59,49 eura. Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 OSP je žalovaný povinný zaplatiť náhradu trov konania na účet právnej zástupkyne žalobcu.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.